

holdelsen af samtlige i Anordningen optagne Forskrifter og Regler, men at Ansvaret for, at de overholdes, for en stor Del maa falde ikke paa Skipperen, men paa Afladeren. I Henhold til Sølovens § 26 vil det nu vel ved Anordning kunne gøres Afladeren til Pligt at iagttage de nærmere Forskrifter, som maatte blive fastsatte, og i Overtrædelsestilfælde vil han paadrage sig de i Sølovens § 115 ommeldte Følger. Disse bestaa imidlertid væsentlig i Tilsvær af Erstatning, saafremt Skade foranlediges ved Overtrædelsen, hvorimod Lovgivningen ikke kan antages at indeholde nogen almindelig Straffebestemmelse, som kommer til Anvendelse i dette Tilfælde. Da Anordningens Bestemmelser for Afladerens Vedkommende ikke kunne ventes at ville faa Virkning, naar Straf ikke kan paalægges for Overtrædelsen, har man anset det nødvendigt, at der tilvejebringes Lovhjemmel for, at Afladeren for Tilfidesættelse af hans heromhandlede Pligter er underkastet Straf, i hvilken Henseende det findes rettest, at Straffen bestemmes paa samme Maade, som ved Sølovens § 292 er fastsat for Skipperen, nemlig til Bøder fra 10 til 500 Kr.

Til § 2.

Ved Lov 21de Juni 1867 var fastsat Straf af Bøder indtil 100 Rdlr. for Tilfidesættelse af de foreskrevne Forholdsregler til Iagttagelse af Førere af Damp- og Sejlskibe for at undgaa Paasejling. Ved § 315 i Søloven af 1ste April 1892 er Loven af 1867 ophævet, hvorhos det i Sølovens § 219 er foreskrevet, at det ved Regler, som gives af Kongen, bestemmes, hvad der paa Skib skal iagttages til Undgaaelse af Sammenstød, jfr. Anordning Nr. 245 af 10de December 1892 angaaende internationale Søvejs-Reglers Anvendelse paa danske Fartøjer. Søloven indeholder derimod ikke nogen Straffebestemmelse, som direkte vil kunne bringes til Anvendelse paa Overtrædelser af Regler, givne i Medfør af bemeldte § 219, og man maa derfor anse det rettest, at der tilvejebringes udtrykkelig Lovhjemmel for at anvende Bødestraf i Tilfælde af saadan Tilfidesættelse. Størrelsen af Bøderne formentes, som i nærværende Paragraf foreslaaet, passende at kunne fastsættes til samme Størrelse (fra 10 til 500 Kr.), som Søloven i andre Tilfælde bestemmer for lignende Forsømmelser, jfr. Sølovens §§ 287, 288 og 289.